

- сѣмъ въ Отца си, и вы въ мене, и азъ въ васъ.
- 21 Който има мои-тъ заповѣди и гы държи, той е що мя люби; а който мя люби, възлюбенъ ще бѣде отъ Отца ми; и азъ ще го възлюбѣхъ, и ще явѣхъ себе си нему.
- 22 Казува му Іуда (не Искаріотскый), Господи, що е това дѣто ще явишь себе си намъ, а не
- 23 на свѣтъ-тъ? Отговори Іисусъ и рече му: Който люби мене, ще упази мое-то слово; и Отецъ ми ще го възлюби, и ще дойдемъ при него, и
- 24 ще направимъ жилище у него. Който не люби мене, мои-тъ словеса не държи; и слово-то кое-то слушате не е мое, но на Отца който мя е проводилъ.
- 25 Това ви исказахъ, доклѣ сѣмъ още съ васъ.
- 26 А Утѣшитель-тъ, Духъ Святый, когото Отецъ ще *ви* проводи въ мое име, той ще ви научи всичко, и ще ви напосми всичко що ви сѣмъ
- 27 реклъ. Миръ ви оставамъ; мой-тъ миръ ви давамъ; азъ не ви давамъ както свѣтъ-тъ дава: да ся не смущава сърдце-то ви, нито да ся у-
- 28 страшава. Чухте, че азъ ви рекохъ: Отивамъ си, и ще дойдѣ при васъ. Ако мя любѣхте, възрадували ся быхте за това що рѣкохъ: Отхождамъ при Отца; защото Отецъ мой е по го-
- 29 лѣмъ отъ мене. И сега ви рѣкохъ прѣди да бѣ-
- 30 де; че когато ся сбѣде да повѣрувате. Отъ сега съ васъ нѣма много да говорѣхъ; защото иде князь-тъ на тойзи свѣтъ, и *той* нѣма нищо въ
- 31 мене; Но за да познае свѣтъ-тъ, че азъ любѣхъ Отца, и както ми е Отецъ заповѣдалъ така правѣхъ. Станѣте да отидемъ отъ тука.

ГЛАВА 15.

- 1 Азъ сѣмъ истинна-та лоза, и Отецъ ми е земледѣлецъ-тъ. Всякъ прѣчкъ въ мене която